

2. Jeśli którakolwiek lub wszystkie z usług świadczonych przez skarżącą są „związane z” nieruchomościami w rozumieniu art. 9 ust. 2 lit. a) szóstej dyrektywy VAT (obecnie art. 45 dyrektywy 2006/112), to czy nieruchomością, z którą związana jest każda z usług lub wszystkie z nich, jest nieruchomość wniesiona do puli, nieruchomość, o którą wystąpiono w zamian za nieruchomość wniesioną do puli, czy też obie te nieruchomości?
3. Jeśli którekolwiek z tych usług są „związane z” obiema nieruchomościami, jak należy zaklasyfikować te usługi zgodnie z szóstą dyrektywą VAT (obecnie dyrektywą 2006/112)?
4. Jak w świetle rozbieżnych rozwiązań przyjętych przez różne państwa członkowskie należy zgodnie z szóstą dyrektywą VAT (obecnie dyrektywą 2006/112) charakteryzować przychód z „opłaty za zamianę” uzyskiwany przez podatnika z następujących usług:

— ułatwiania zamiany wakacyjnych praw do korzystania przysługujących członkowi systemu prowadzonego przez podatnika na wakacyjne prawa do korzystania przysługujące innemu członkowi tego systemu, lub

— umożliwienia uzyskania praw do korzystania z pomieszczenia mieszkalnego nabytego przez podatnika od podlegających opodatkowaniu osób trzecich w celu uzupełnienia puli pomieszczeń mieszkalnych udostępnianej członkom tego systemu?

(¹) Szósta dyrektywa Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku (Dz.U. L 145, str. 1).

(²) Dyrektywa 2006/112/WE Rady z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. L 347, str. 1).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Juzgado de Primera Instancia n° 4 de Bilbao (Hiszpania) w dniu 5 lutego 2008 r. — Asturcom Telecomunicaciones S.L. przeciwko Cristinie Rodríguez Nogueirze

(Sprawa C-40/08)

(2008/C 92/31)

Język postępowania: hiszpański

Sąd krajowy

Juzgado de Primera Instancia n° 4 de Bilbao

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Asturcom Telecomunicaciones S.L.

Strona pozwana: Cristina Rodríguez Nogueira

Pytanie prejudycjalne

Czy ochrona konsumentów wynikająca z dyrektywy Rady 93/13/EWG (¹) z dnia 5 kwietnia 1993 r. w sprawie nieuczciwych warunków w umowach konsumenckich wymaga, by sąd rozpoznający wniosek o egzekucję dotyczący ostatecznego wyroku sądu polubownego, wydane bez stawiennictwa konsumenta, zbadał z urzędu nieważność zapisu na sąd polubowny, a w następstwie tego uchylił wyrok sądu polubownego uznawszy, że rzeczony zapis zawiera nieuczciwy warunek umowy działający na niekorzyść konsumenta?

(¹) Dz.U. 1993 L 95, str. 29.

Skarga wniesiona w dniu 5 lutego 2008 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Czeskiej

(Sprawa C-41/08)

(2008/C 92/32)

Język postępowania: czeski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (Przedstawiciele: M. van Beek i P. Ondrůšek, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Czeska

Żądania

— stwierdzenie, że nie ustanawiając (wszelkich) przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych w celu zastosowania się do dyrektywy Rady 86/378/EWG z dnia 24 lipca 1986 r. w sprawie wprowadzenia w życie zasady równego traktowania kobiet i mężczyzn w systemach zabezpieczenia społecznego pracowników (¹), a w każdym razie nie powiadamiając Komisji o tych przepisach, Republika Czeska uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą na mocy art. 12 tej dyrektywy oraz art. 54 aktu dotyczącego warunków przystąpienia do Unii Europejskiej Republiki Czeskiej, Republiki Estońskiej, Republiki Cypryjskiej, Republiki Łotewskiej, Republiki Litewskiej, Republiki Węgierskiej, Republiki Malty, Rzeczypospolitej Polskiej, Republiki Słowenii i Republiki Słowackiej oraz dostosowań w Traktatach stanowiących podstawę Unii Europejskiej,

- stwierdzenie, że nie ustanawiając (wszelkich) przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych w celu zastosowania się do dyrektywy Rady 96/97/WE z dnia 20 grudnia 1996 r. zmieniającej dyrektywę 86/378/EWG w sprawie wprowadzenia w życie zasady równego traktowania kobiet i mężczyzn w systemach zabezpieczenia społecznego pracowników⁽¹⁾, a w każdym razie nie powiadamiając Komisji o tych przepisach, Republika Czeska uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą na mocy art. 3 tej dyrektywy oraz art. 54 aktu dotyczącego warunków przystąpienia do Unii Europejskiej Republiki Czeskiej, Republiki Estońskiej, Republiki Cypryjskiej, Republiki Łotewskiej, Republiki Litewskiej, Republiki Węgierskiej, Republiki Malty, Rzeczypospolitej Polskiej, Republiki Słowenii i Republiki Słowackiej oraz dostosowań w Traktatach stanowiących podstawę Unii Europejskiej,
- obciążenie Republiki Czeskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Termin transpozycji dyrektywy do krajowego porządku prawnego upłynął w dniu 30 kwietnia 2004 r.

⁽¹⁾ Dz.U. L 225, str. 40.

⁽²⁾ Dz.U. L 46 z 17.2.1997, str. 20.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hoge Raad der Nederlanden (Niderlandy) w dniu 7 lutego 2008 r. — M. Ilhan przeciwko Staatssecretaris van Financiën

(Sprawa C-42/08)

(2008/C 92/33)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd krajowy

Hoge Raad der Nederlanden

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: M. Ilhan

Strona pozwana: Staatssecretaris van Financiën

Pytanie prejudycjalne

Czy postanowienia traktatu WE dotyczące swobody świadczenia usług (art. 49–55 WE) lub zasada proporcjonalności stoją na przeszkodzie stosowaniu przez państwo członkowskie prze-

pisów, zgodnie z którymi osoba, która zamieszkuje lub ma siedzibę w tym państwie członkowskim i dysponuje zarejestrowanym w innym państwie członkowskim samochodem osobowym, który na okres trzech lat został jej wynajęty przez przedsiębiorstwo zajmujące się wynajmem pojazdów, oraz używa go zasadniczo w pierwszym państwie członkowskim do celów służbowych lub prywatnych, jest zobowiązana zapłacić podatek w chwili rozpoczęcia korzystania z dróg publicznych w pierwszym państwie członkowskim przy użyciu tego samochodu osobowego, bez uwzględnienia długości okresu faktycznego przyszłego używania w tym państwie członkowskim?

Skarga wniesiona w dniu 11 lutego 2008 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Irlandii

(Sprawa C-48/08)

(2008/C 92/34)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciel: N. Yerrell, pełnomocnik)

Strona pozwana: Irlandia

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie, że nie ustanawiając przepisów ustawowych wykonawczych i administracyjnych niezbędnych w celu zastosowania się do dyrektywy 2003/59/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 lipca 2003 r. w sprawie wstępnej kwalifikacji i okresowego szkolenia kierowców niektórych pojazdów drogowych do przewozu rzeczy lub osób, zmieniającej rozporządzenie Rady (EWG) nr 3820/85 oraz dyrektywę Rady 91/439/EWG i uchylającej dyrektywę Rady 76/914/EWG⁽¹⁾, a w każdym razie nie powiadamiając o tych przepisach Komisji, Irlandia uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą na mocy tej dyrektywy;
- obciążenie Irlandii kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Termin na dokonanie transpozycji dyrektywy upłynął w dniu 10 września 2006 r.

⁽¹⁾ Dz.U. L 226, str. 4.